

8.2.08

Přiletěli jsme do Cancúnu s Mírou těsně po páté hodině odpoledne. Po hodince čekání na bagáž nás udeřilo do obličeje 28 stupňů celsiových. Lukáš překvapivě čekal před halou v autě, které nebylo naše, což bylo předzvěstí neúspěšné opravy Toyotky. Taky že jo. Z ameriky nedorazil náhradní díl, bude tady 15. února - možná. Ale s tím jsme počítaly. Ubytování po příjezdu do Tulumu je hezké, pravda pro čtyři lidi trošku neveliké. Zatím jsme tady dva, tak máme každý svůj pokoj. Je to dobře, Míra se strašně roztahuje.

9.2.

Ráno přijíždí pro nás Lukáš v 9 hod a jedeme pro věci do skladu. Až na Zdenálův skútr a Mišovi baterky stěhujeme všechno do nového domečku. U skladu potkáváme paní z bufetu naproti Xibalbě a Lukáš nám dohaduje půjčení auta na týden. Trošku šunka, trošku džíp, trošku jezdí, něco nefunguje, ale neber to za 40 USD na den. Opouštíme Lukáše a jedeme do xibalby sesbírat náš materiál. Robbie vyměnil inflátorové hadice za nové s plastovým inflátorem. Zdenále, pokud chceš kovovej, tak si ho přivez. Připravujeme stage a montujeme křídlo pro Míru a sidemountovej porichtuňg pro mě. Večer jedeme k Nadje a Davovi na návštěvu do jejich nového obydlí. Je to sice stavba rozdělaná, ale zajímavě řešená. Přijíždí ještě Kim, absorbujeme pár piv a hurá domů-u nás v Čechách jsou tři ráno a my ještě nejsme přeorientovaní na nový čas.

10.2.

Naším novým autem jedeme ráno k moři běhat a v 9.00 do Car Wash. Máme sebou skútry a každý dvě stage, potřebujeme otestovat výstroj. U cenotu je jedna skupinka s instruktorem a těsně po nás přijíždí další čtyři jeskynní potápěči. Všechno jsme nastavili a ve vodě zjišťuji, že nový inflátor ze soprasy sice napouští, ale hned zase vypouští. Chybí tam jeden o-kroužek. Přátelé z Holandska nemají nic a tak ho vyrábím z kousku duše. Funguje to. Míra zatím rejdí v díře se skútre, přidávám se k němu a hodinu ladíme pozici skútru, stage, hadic. Všechno klape a tak vylezáme a v Xibalbě doděláme detaily, pak ještě pár minut na internetu. Večer měním gumičku za o-kroužek a pokoušíme se sledovat seriál, který mi nahrála Anička. Neumím tam dát češtinu.

11.2.

Ráno opět kilometr běhání na pláži a pak míra dostal blbej nápad, že musíme trochu posilovat. Teď jsme oba jako zkopaný. V 9.00 nakládáme flašky u Robieho a zjišťujeme, že Robie lítá vrtulníkem nad junglí. Skenují povrch termovizí a tak sledují cesty vody v podzemí. Večer se ukázalo, že nikam neletěl, protože mu bylo špatně. Lukáš telefonuje majiteli pozemku, na kterém leží Koks Baal. Někdo ho v telefonu ujišťuje, že je vše OK a můžeme vyrazit i bez permiso. Tak teda jedem. Po krátké zastávce u Bila v Chemuyilu pokračujeme k našemu cenotu nově upravenou širokou cestou. Ztratila se romantika prodíraní se ouzkou pěšinkou v jungli. Naštěstí těsně před odbočkou k Mahilovi nová cesta zahýbá napravo a posledních pár kilometrů jsme zase v těsném kontaktu s větvemi. Potkáváme hodně lidí. Už to není naše klidná jungle, kde jsme neviděli živou nohu. Poslední část cesty před Koox Baalem vypadá dlouho neježděná, těsně před cenotem nám stojí v cestě Mahil. Dáváme mu cigarety a vítáme se s ním. V Koox Baalu taky dlouho nikdo nebyl. Je to tady zarostlé, jako by jsme byli před rokem posledními návštěvníky.

Dnes chceme zmapovat úsek dlouhý málem 600 m. Od vchodu až po odbočku k objevům z předešlého roku. Je to velké sousto. Máme na šesti A4 celý poligón. Cestou tam porovnáваме poligon se skutečností, sledujeme, jestli sedí všechny zakreslené odbočky. Trošku si zvykám na side mount a dvě stage navíc. V hloubce 16 m mám už značně nafouklé křidýlko. Míra má klasiku (double) a dvě stage. Doplaveme na místo, odkud chceme kreslit.

Míra maluje, já projíždím všechny odbočky a kaverny a svítím mu do zákoutí. Jde to pomalu, v této části je jeskyně gigantická, v některých místech odhaduji šířku chodby na 50 m. Míra pracuje jako fretka. Já si jenom tak jezdím. 2 hodiny a čtyřicet minut nám trvá, než se dostaneme do vstupní síně sifonu. 22 minut dekomprese a trochu zmrzlí vylejzáme na světlo světa. Tak jsme to zvládli celé za tři hodinky. Necháváme u cenotu moje hlavní láhve. Při ponoru jsme vydýchali každý dvě stage, dekompresi jsme dodělali na Mírovo dvojče. Cestou Zpátky potkáváme v jungli asi 10 domorodců, zastavujeme na chvíli u Billa a zachraňujeme dehydrovaný organismus pivem ze stánku. Lahve na foukání zanecháváme v Xibalbě a v malé domorodé restauraci dáváme Caldo de Polo. Půlka kuřete v polévce. A máme dost. Tak teď ležíme jako mrtvolky v posteli a nemůžeme se zvednout. Dobrou noc.

12.2..

Ranní běhání jsme téměř zrušili. Míra skuhrá, bolí ho ramena, lýtka, záda. Já jsem úplně v pohodě. Akorát mně bolí ramena, lýtka a trochu záda. Jsme ale nějaký chlapi a tak vyrážíme. Kilometr běhání (nebo to byla chůze) a pak náznak posilování břišních svalů v moři. A jedeme domů, snídáme cereálie s jogurtem, mlékem, banánem a jabkem. A máme pocit, že jsme udělali něco pro zdraví. V 8.45 jsme v Xibalbě. Nakládáme láhve a hybaj do jungle. Táhneme k cenotu kromě lahví skútry - to je tíha. Vyrážíme doleva po hlavní lajně, máme v plánu prozkoumat na ní pravou odbočku těsně před bodem č.23. Na skútrech letíme jako rakety a odbočku míjíme. Tak zase 100 m zpátky. Odkládáme jednu stage a skútr a táhneme šňůru. Chodba nechce pustit doprava. Tlačí nás zpátky k hlavní lajně, až vykoukneme z velkého okna nedaleko místa, kde jsme včera začínali mapování. I tak jsme natáhli necelých 100 m nové šňůry. Cestou zpátky mapujeme a po návratu k zanechaným věcem jedeme ještě nakouknout do Bilovi odbočky, směřující na Hoyt, těsně za vchodem. Zkoumáme možnosti na zítra. Skútry necháváme ve třech metrech, na zítra nám budou stačit. Míra má plný záda a já nechávám u cenotu dvě bokovky. Ponor trval přesně dvě hodiny. Docela nalehko jedeme domů, bába už čeká u branky. Dáváme ji refresher, chce cigára. Manjana. Trošku nás děsí nevraživý pohled Lucia, projíždějícího kolem na motorce. Uvidíme, co nás čeká zítra. Teď ještě odvézt láhve na foukání a internet. Pak se těšíme jako malé děti na jídlo.

13.2.08

Robbie včera nebyl vůbec v Xibalbě. Zvrací, je mu špatně. Proto neletěl vrtulníkem. Rezervace Siankaan dostala dotaci několik set tisíc dolarů na ochranu přírody a v rámci ní se provádí průzkum podloží pomocí speciálního zařízení, neseného pod vrtulníkem. Vypadá jako raketa dlouhého doletu, má snad deset metrů a klasickou bojovou hlavici. Viděli jsme výsledky v počítači. Vrtulník křížuje terén paralelně s pobřežím sem a tam a je krásně vidět, kde pod povrchem jsou chodby s vodou. Skoro úplně přesně kopírují známe podzemní prostory. Asi je konec našeho běhání po jungli. Taky se hodně přiblížili dva dlouhé vodou zaplavené systémy Dos Ochos a Sac Aktun. Podle Robbieho je dělí 8 metrů. Takže za chvíli vznikne systém dlouhý přes 220 kilometrů.

To mi se s Mírou plácáme jako vždy po ránu na pláž, kilometr běhání a pak jeho šílená série cviků, po které máme oba svalovici. Ve tři čtvrtě na devět už frčíme do Chemuyilu, pak rallye novou cestou hluboko do jungle a ještě pár kilometrů starou dřevou polňačkou až ke Koox Baalu. Cestou už nejde uhnout naší staré známe bábě, která snad vůbec nešla spát, aby nás nepropásla. Dostává cigarety a diktuje dlouhý seznam toho, co chce přinést zítra.

Nerozumíme ani slovo. Snad jenom Fab chtěla i před rokem, jenže jsem zapomněl, co to bylo. Dnes chceme doplatit do levé odbočky u bodu č.13 a pokračovat na skútrech až na roztrojku. Pak prověřit možnost pokračovat dál pravou chodbou směrem na Hoyt. Nechali jsme skútry na roztrojce, stage o něco dál. Míra čeká u šňůry, ja se snažím procpat vším, co je větší než

myší díra. Nic jsme nenašli. Všechno je zavřené, vracíme se zpátky a zkusíme ještě pokračovat po hlavní lajně a prověřujeme kruhový objezd u bodu č.18. Ani tady z něj nejde nikde uhnout. Mírův skútr dodýchal, v noci jsme je nedobýjeli a tak dojíždíme na můj. Ponor trval 100 minut a jeho výsledkem jsme trochu zklamání. Nevadí, zítra se podíváme do odbočky u bodu 23 a zkusíme prorazit na Hoyt obloukem. Odvážíme baterky ze skútrů, všechny láhve a světla na nabití. Hrozně se těšíme na jídlo.

14.2.

Dnes, jak konečně každé ráno v sedm vyrážíme na pláž za sportem. Chvilku běhání, chvilku posilování a vodní koupel v moři. V 9 jsme opět v Xibalbě, naložíme a jedeme přes Chemuyil do jungle. Mira při nošení věcí k cenotu hádže šipku a rozbil si koleno. Dnes chceme nakouknout do odbočky u bodu 23, podíváme se jestli není perspektíva pokračovat na Hoyt tudy. Každý dvě stage a frčíme na skútru až kam to jde. Je tady malinký rozpor s naší mapou. Je zde o odbočku víc. Doplaváváme až na konec šňůry s Mišovou šipkou z minulého roku a zkusíme pokračovat. Chodba vede dál, postoupíme o sto metrů, ale tady je konec. Neprůlezná plazivka. Cestou zpátky ještě prověřujeme další z odboček. Odnést materiál, pivo a pak odvézt láhve na plnění. Večer nám Lukáš zděluje, že z Ameriky přivezli špatnou hadici na Toyotu, takže zase nic, Zavoláme mišovi, snad sežene.

15.2.

Tak to nevyšlo. Ranní běhání jsme vynechali, protože se nám nechtělo vylézt z postele, teda mě. Pak už byl čas letět do Xibalby a dusit Lukáše, aby nás zavedl za Červenousem, který měl hadici od Toyoty. Museli jsme pro něj jet do Akumalu. Lukáše jsme vyhodili u Chemuyilu a zvládli jsme 3 hodinový ponor. Před Koox Baalem dva mexičané spravovali palapu. Dali jsme jim cigára a pomohli nám s flaškou. Jedeme na dvě stage a skútr. Nepovedlo se však najít pokračování z Mišovi a Zdenálovi lajny na sever. Natáhli jsme sice asi 80 m nové šňůry, ale zase končila v známých částech, tak jsme ji zbalili. Pak jsem se narval do všeho, co mělo průměr člověka s bokovkami. Jsou to ale nízké placatky s jemným sedimentem na dně. Stačí mávnout ploutví a je bílá tma. Tudy cesta k Hoytu nevede. Zítra dáme odpočinek a promyslíme další kroky. Možná zkusíme něco udělat s Toyotou.. Zítra máme vracet půjčené auto. Končím, došla nám vodka.

16.2..

A máme pauzu. Běhání ale musí být. Do Xibalby se dostáváme před devátou. Robbbie má docela plno. Vede kurz a ještě jsou tu asi dvě skupiny. Thorsten se svojí slečnou jako každý rok se znovudechem. Dělají v Crystalu a prý už jsou ve 34m. Rozebíráme dvě dvojčata, které fučí kolem spojovací tyče na manifoldu a děláme z nich stage pro kluky. Na dalším dvojčeti měním o kroužek, ale po nafoukání fučí dál. Taky jedeme k Pacharovi (opraváři) podívat se na Toyotu. Dominik nám musí ukázat kde stojí. Otevíráme kapotu a zjišťujeme, že je půlka motoru rozebraná. Až přijde Lukáš, tak mu skočíme do vlasů. Táhneme ho tam hned, jak se vrátí z ponoru. Dohaduje s pacharem, že dá všechno do pondělí dohromady. To jsem na to zvědav. Odpočinkový den nám docela bodnul.

17.2.

Dnes běhat nebudeme. Vstali jsme pozdě. Míra bude tvrdit, že mně se nechtělo, ale kecá. Máme v plánu Hoyt. V zadní části jsem si pamatoval malou odbočku. Nanosit skútry, a pro každého dva stage do malé díry pod cestou je docela fuška. Bylo to tady úplně zarostlé, museli jsme prošlapat cestičku. Frčíme do zadní síně, kterou objevil ještě Honza Sirotek. Už jsem se tady dvakrát pokoušel najít pokračování. Tentokrát končí úplně stejně. Vracíme se a

zahýbáme do radkovi odbočky-Hoyt na Joolis. Prohledáváme každou skulinu. Pak jednou nízkou odbočkou pronikáme až do dalšího spadlého dómu. Nová lajna má 95m, ale čekali jsme víc. Končí v závalu. Cestou zpět je ještě jedna kaverna, kudy by možná šlo se nacpat. Směr je dobrý. Jedeme ven. Bude to zase 3-hodinový ponor. Vytaháme všechen vercajk a jedeme domů. V Chemuyilu u hřiště na chvíli zastavujeme. Hraje se zápas v baseballu. Míra vypnul motor a už jsme ho nenastartovali. Jediné, co mně potěšilo je, že to nebylo v jungli, kde není signál. Po hodině marného snažení voláme Lukášovi. Přijíždí, kupuje lano a táhne nás trošku riskantně(tady se to nesmí) do Tulumu. Vezeme auto nazpět bábě a večer ji to vysvětlujeme. Přijala to v pohodě a nabídla jiné auto. Zítra si ho půjčíme a zkusíme další levou odbočku v Koox Baalu. Zítra přiletí kluci.

18.2.

Lukáš nám sehnal auto. Vyrážíme s Mírou do Koox Baalu a v plánu máme pokusit se najít pravou odbočku z jedné z bočních chodeb severní větve. Prolezli jsme za tři hodiny vše, co vonělo aspoň malým objevem. Nic. Pár zaplavání do chodby a po 50 metrech opět šňůra. Tak jsme to radši sbalili. Po návratu domu jsme jeli zkontrolovat pachara (opraváře). Na Toyotu ani nešáh. Asi ho zabijeme. Kluci přijeli v 10 večer. Mají toho dost.. Koupili jsme jim nafukovačku. Míra má taky jednu půjčenou. Do rána ležel na zemi. Asi zítra zařídíme vedlejší domek. Tohle není pro čtyři chlapi.

19.2.

Máme vedlejší domek. Kluci se přestěhovali a už je tu zase víc místa. Stejně si u nás vaří, protože tam není plyn. Ráno jsme je vytáhli k moři a pak jedeme do Xibalby dát dohromady jejich výbavu a taky potlačit pachara, ať maká na Toyotě. Pachar na auto nešáh. Mišo bere sebou Lukáše a za dvě hodiny dá vyrobit hadici, která chyběla. Pacharovi ji slavnostně vezeme, abychom se dozvěděli, že auto bude spravený za dva dni. Máme půjčený malý autíčko a Lukáš zařizuje na dva dni bídný tereňák od konkurence. Večer kluci padli jak zabíjí.

20.2.

Ráno běhání a s Mírou vyrážíme do Koox Baalu. Pokusíme se hledat na západ. Jedeme bez skútrů, hodně plavání a dlouhé trápení v nízkých rozežraných chodbách. Objevili jsme 220 m, ale je to zase všechno dokola. Opět jsme na staré šňůře. Ponor trval 3hod 10 minut. 35 minut dekomprese asi nestačilo. Zítra nafoukáme nitrox. Zdenál s Mišom dohadují poslední detaily nákupu pozemku. Pak zkoušejí výstroj v Car Washu. Večer v 7 přišli francouzi. Philippe a Frederik nám ukázali svoje mapy. Mají už jenom pár metrů k propojení Xunan Ha, Pich a malé jeskyně mezi nimi—Palomita. To je ta se vstupem po řebříku vedle cesty. Pich má 12km., Xunan Ha 7, a malej asi 1,5. Jsou ale hodně daleko od našich děr. Ještě pár kilometrů. Takže nás zítra čeká opět bláznivé hledání v odbočkách.

21.2.

Dnes běhat nebudeme. Málo času. Musím předělat backplate na side mount. Chci tam dát hliníkový, protože jsem ve vodě těžký. Zabralo to hodinu. Jedeme všichni čtyři do Koox Baalu. Zdenál s Mišom mají hromadu času. Lezeme do vody asi hodinu před nimi. Pokoušíme štěstí na západ v části, kde před rokem dělali Radek s Kamilou. Celá chodba je jako řeznický sklad bez masa. Rozežrané kameny tvoří jeden hák vedle druhého. Zachytáváme se vším, co jen trošku trčí. Prolezáme levou odbočkou před koncem jejich chodby a nakonec natahujeme celý buben-250 m. Vracíme se pěkně zedraný, skútry dojíždíme na doraz. Zdénál s Mišom vylezají skoro dvě hodiny po nás. Už jsme chtěli řešit záchranu. Byli ve východní části, podívali se do cenoty, který Mišo před rokem objevil. Zdenál v koncových částech ztratil na

chvilku šňůru a trošku ztresoval. S Mišom natáhli asi 70 nových metrů. Je to kruh, asi to nikam nepovede. Večer prudíme opraváře Toyoty. Zas nic.

22.2.

Ráno moře a trošku tělocviku bez Zdenála. Dnes má setkání s majitelem pozemku, který s Mišem kupují. Jedeme do KB ve třech. Přesvědčili jsme Miša, aby jel s námi na západ. Slibujeme mu objevy. Na skútrech na tisíc metr přes vysypané hromádky, odložit skútr a jednu stage. S druhou přejíždíme rozežranou chodbu, objevenou před rokem Radkem a Kamilou a pak do naší včerejší odbočky. Mišo kontroluje levé odbočky z ní a my s Mírou prorážíme cestu dál. Pustilo to asi 20 metrů a dál se mi nechce. S bídou jsem prolezl s bokovkami, Míra za mnou čistí terén a rve se tam taky. Nemá to smysl. Otáčím a jedeme zpátky, zkusíme to jinde. Ze všech odboček se valí bílý dým, už tam byl Mišo. Pomalu v mlze vyjíždíme až ke skútrům a stage. Vyrážíme na zpáteční cestu. Jízda na plný plyn přes necelý metr vysokou chodbu—Vysypané hromádky je pěkný adrenalin. Balíme safety stage u odbočky před Hromádkami a tradá ven. Ponor trval necelé tři hodiny a pohybovali jsme se většinu času v hloubkách kolem 19m. Na computeru mám 20,7. Strčil jsem ruku do díry, abych měl víc než Míra. Domů přijíždíme před pátou. Toyotka zase není v pořádku. Zabijeme opraváře. Večer dáváme se Zdenálem do počítače naše staré resty. Všechny jeskyně v oblasti, kde pracujeme mají téměř 50 km.

23.2.

Dneska se nám vyjímečně nechce k moři, běhání máme plné zuby a vody ještě víc. Odjíždíme všichni společně do Xibalby pro flašky(dneska opět jiným autem, to včerejší nám Lukáš večer vyměnil), následuje tradiční nákup propriet pro Marii a tradá nosit věci k vodě. Dneska půjdeme opět na západ zkusit další odbočky. Kluci si naplánovali východ, ale také to nevidí moc růžově. Proplétali jsme se opět plazivkama. Výsledek byl stejný. Pokaždé jsme vypadli ve známe chodbě se šňůrou. Skončili jsme nakonec v západním koridoru. Nádherný tunel tady před rokem skončil zhrouceným dómem bez dalších možností. Už jsem tady jednou zkoušel štěstí v pravé odbočce. Vrátila se po 100 metrech do hlavní chodby. Teď opět s Mírou neplaváme jednu z chodeb, ale po 70 metrech už nedokážu protlačit tělo s bokovkami nízkou placatou chodbou. Mapujeme objevený kousek a cestou zpátky ještě nakoukneme do dalších dvou odboček vlevo bez valného úspěchu. Ponor v průměrné hloubce 17 m trval Tři hodiny deset minut. Zdenál s Mišom zkusili východní chodby, ale žádná z odboček nevedla do severozápadního směru. Všechno ukončili nízké rozbité chodby. Tak zase zítra.

24.2.

Zítra jsme nikam nejeli. Je neděle, tak dáme odpočinkový den. Nádherně jsme se vykoupli v moři a pak hodinka na internetu. Dodělali jsme se Zdenálem chybějící části Pola a Hoytu do mapy Joolis. Všechny cenoty v našem regionu mají asi 47 km. Jen je teď spojit do jednoho systému a přeskočíme i Dos Ojos. To ale nepůjde jen tak. Přesvědčili jsme se o tom na všech koncích Koox Baalu.

25.2.

A opět makačka. Teda, ze začátku to tak nevypadalo. Lukáš nutně potřeboval auto na ponor s klienty, takže jsme čekali až do 11, než se vrátil. V Koox Baalu se opět rozdělujeme na dvě skupiny. Mišo se Zdenálem na východ, my s Mírou na západ. Kluci se vracejí s hrůzou v očích po dvou a pul hodině. Mišo se stratil. Dojel na konec šňůry v nízkých plazivkách, vyrobil nulovou viditelnost a nakouknul ještě za roh. Nazpátek už netrefil. Všude narazil do stěny. Chvilku čekal a pak se prodral do čistější vody. Takhle bez šňůry pokračoval v kruhu asi 100 m, než konečně narazil na špagát. Potkal pak Zdenala, který když dojel na konec

šňůry a nenašel tam Miša tak se hezky vystresoval a jal se ho hledat zpátky, jestli se někde neminuli. Jak Mišo konstatoval, jaskyňa ho ešte nechcela.

S Mírou jsme se pustili na skútrech do vzdálených východních končin. Doplavali jsme až na konec prostorné chodby ukončené spadlým dómem. Zpátky jsme čekali všechny levé odbočky. Asi třikrát jsem zaplavoval do vzdálenosti kolem 50 m, ale vše skončilo v rozežraných sínkách bez dalšího pokračování. Už jsme to vzdali, podíval jsem se do jedné krásně vypláchnuté objížděky kolem skalního sloupu a ejhle. Na sintru leží nádherná celá kostra živočicha, kterého už znám z jedné z odboček z předešlého roku. Tam byl ale jenom chuchvalec kostí, tady leží neporušená páteř, lebka, noha. Ono to vypadá na dvounohé zvíře. Obratle jsou 15 cm dlouhé, lebka asi 45cm, velké kelčáky. Mohutná stehenní kost. Cestou zpátky se zastavujeme u předchozí kostry, nalezené před rokem. Nechali jsme u ni foťák. Nedaří se fotit s přibleskem, tak aspoň pár snímek obratlů a dalších částí kostry. Za tři hodiny jsme venku. Zítra musíme nafotit velkou kostru.

26.2.

A máme ji nafocenu. Nalehko, s jednou stage a dvojčátkem jsme s Mírou za 45 minut na skútrech dojeli ke kostře, včera nalezené. Pár fotek neprofesionálním foťákem aspoň dokumentační kvality z toho nakonec vzniklo. Míra se snažil. Cestou zpátky jsme nakreslili mapu části jeskyně, kde byli trochu rozpory. Zdenál s Mišem mezitím mapovali druhou polovinu. Za dvě hodiny jsme venku i s dekompresí. V Xibalbě ukazují fotky Thorstenovi a archeologovi z mexického archeologického ústavu. Seběhlo se pár lidí. Tolik waw jsem dlouho neslyšel. Nic podobného se zatím v jeskyních v takto zachovalém stavu nenašlo. Jedná se s největší pravděpodobností o tygra šavlozubého. Jenom obratlová část kostry měří 240 cm. Lebka je dlouhá 45 cm, špičáky přes 7 cm. Hned po mně chtěl fotky pro doplnění databáze objevů. Trošku se cukám. Nechci, aby sem přiběhla skupina archeologů-- taky potápěčů, a podobně jako to bylo u kostry člověka, nalezené Robim, objev zničila. Tak a na dnes máme odpracováno. Ještě napsat do českých denníku ať jsme slavný.

27.2.

Na dnešek máme v plánu podívat se do Cemada. Je to cenot s pěkným vstupem vzdálený asi 400 metrů od Koox Baalu. Zdenál s Mišom mají před sebou jungl day. Pomohli nám s věcmi k cenotu a pak vyrazili křížovat jungli a hledat cenoty. Bez úspěchu. Za tři hodiny učinili jediný seriózní objev Tatanka 2. Možná povede na Koox Baal. S Mírou pokoušíme štěstí ve všech pravých odbočkách z hlavní lajny Cemada. Natahujeme první odbočku na vzdálenost téměř 50m. Vede správným směrem, ale končí v neprůlezně úžině. Jak se později ukázalo, byli jsme na tomto místě 6 m od Koox Baalu. To snad není pravda. Natáhneme ještě dvě šňůry přibližně stejné délky. Pokračování však nemaj. Za dvě hodiny vylezáme. Dvojče Mírovi a bokovky mně bohatě stačili. Kluci už vylezli z jungle a tak jedeme do Xibalby, kde stojí naše Toyota. Bohužel, nefunguje zadní okno, nedobíjí baterka a tak dále a tak dále. Pak už ani nestartovala, takže zpátky k opraváři. Na zítra večer pozýváme k nám Bila a Robiho. Bil zatím neví, co jsme v jeskyni našli, tak mu ukážeme fotky. Lukáš dotáhl robihovo auto, takže zítra máme dopravní prostředek. Všechno, co Bill ze sebe dostal bylo asi 20x, fak, fak, fak. Kostra je bezvadná.

28.2.

Opět Cemado. Teda aspoň jsme si mysleli. Je to úplně jiný cenot, než máme v mapě pod jménem cemado. Ten skutečný je asi 500 m dál. V našem Cemadu natahujeme další lajnu. Vede na Polo, ale málo. Tak zkusíme ještě poslední odbočku před závěrečným bodem. Pokus nevyšel. Přes dóm ještě něco může být. Tak zítra.

29.2.

Zdenál s Mišem mají rest day. Ja s Mírou opět pokoušíme Cemado, natahujeme 30 m přes dóm. Nikam to nevede. Pak při zpáteční cestě něco na Polo. Podle mapy jsem 60 cm od Koox Baalu.. Odjíždíme po 90 min. ponoru. Zastavíme se ještě u Tatanky2. Je to nově nalezený cenot v té samé depresi jako Tatanka z Hoytu. Zkouším to jen s jednou lahví. Po pár metrech se dostávám do volných prostor. Objevili jsme jeskyni. Neplavávám až na stý metr s jednou lahví. Pouští to vesele dál. Vylezl jsem se 30 bary a Mírovi sděluji, že máme konečně objev, na který čekáme 3 týdny. Doma je veselo. Zítra hurá do objevů.

1.3.

Tak a naše toyota jezdí. Konečně pořádné auto do jungle. Dokonce svítí, stěrače stírají, teda ten jeden co zůstal, dobíjí. Už jsme tomu nevěřili. Trošku později, ale přece přijíždíme k novému cenotu, kterému jsme dali název Tatanka2. Na pozemku u cenotu jsou dva mexičani a mi se Zdenálem jdeme domlouvat, jestli jim nebude vadit, když se tam potopíme. Chuan a Oskar jsou bráchové. Lámeme španělštinu, až Oskar začne plynule anglicky. Nemají námítky, slibujeme jim mapu podzemních prostor. Cenot se podle Chuana jmenuje Aqua Guadalupana. Tak ho přejmenujeme. Ve vodě se rozdělujeme na dvě skupiny. My s Mírou čekujeme levou stranu, Zdenál s Mišem pravou. Kluci natáhli tři padesátimetrové lajny směrem ke Koox Baalu. Dál to nepustilo. My nalevo přeplaváváme rozsáhlý ale nízký dóm v osmi metrech a pak padáme za ním do chodby. Nejdřív zkoušíme dóm obeplavat sprava, pokračujeme dál nízkou chodbou, která se stáčí na jih ke Koox Baalu. Vracíme se a jedeme za dómem vlevo. Procházíme hradbou krápníků a jsme v krásném koridoru, který bohužel po 80 metrech končí závalem. Natáhli a zmapovali jsme přes 300 metrů jeskyně. Potápěli jsme 130 minut. Aqua Guadalupana má teď i s mým včerejším ponorem 512 m. Nachází se přesně mezi Koox Baalem a Tatankou z Hoytu. Je to strategické místo pro propojení Joolis a Koox Baalu. Bohužel známe situaci z Hoytu. Půjde to hodně těžce, pokud vůbec. Tak zase zítra.

2.3.

Vyrážíme k Aqua Guadalupana s cílem podívat se Joolisu z očí do očí. S Mírou jsme ve vodě, jako ostatně pokaždé, první. Včera jsem nakoukl do levé odbočky z naší východní chodby. Pokračovala k řícenému dómu, ale ten byl přeplavatelnej. Bereme si jednu stage jako záložku. Navazujeme šňůru a táhnu na sever. Chodba vede říceným dómem a padá do prostorného pokračování, kde musíme spíš rozhodnout, kterou prostorou se dát, než se plazit. Po sto metrech jsme na šňůře. Chvilku váháme, jestli to není naše včerejší. Pro jistotu po ni plaveme ještě 5 záměrů, než dorazíme na žlutou šipku z Hoytu. Podáváme si s Mírou ruce. Joolis je náš. Je delší o 600m. Zpátky mapujeme a pak zkoušíme druhou stranu na Koox Baal. Vytipovaná chodba vede nahoru do dómu. Tady potkáváme Miša se Zdenálem. Oznamujeme jim radostnou novinu. Jsme v dómu, který přeplaváváme cestou na východ. Takže tohle cesta na Koox nebude. U vchodu ještě zkoušíme včerejší kluků odbočku na jih. Chvilku pouští, ale tlačí doprava, až vylezu na další jejich odbočce, těsně u vchodu do jeskyně. Jdeme ven, na dnešek už jsme si štěstí vybrali. Ponor trval 128 minut. Hloubka v Aqua Guadalupana se pohybuje kolem 14,5 m.

3.3.

Dnes mají Nada s Davem svatbu. Zdenál s Mišem potápět nebudou. S Mírou chceme ještě prohlídnout poslední dvě možnosti v Aqua směrem na jih. Ve dvou jsme rychle ve vodě. Neplavávám do plazivky na jihovýchodě jeskyně. Bahýnko na dně okamžitě snižuje viditelnost na minimum, po 20 m je konec, neprůlezný zával s malinkou možností procpat se dál. Jsme 80 m od Koox, nemá cenu rvát se do extrému. Míra to nevydržel a cestou zpátky se

srazíme v půlce chodby. Ještě že se tady dá ve dvou obejít. Musíme jinam. Zával na konci chodby směrem na východ, do kterého jsme taky vkládali naděje, nás nepustil ani o metr. Poslední možnost pokračovat je ve druhé odbočce na jih od vchodu. Za malým zavaleným dómekem je vidět chodba, která možná vede správným směrem. Okýnko má ale průměr asi 30 cm. Tam se neprocpu ani bez lahví. V Aqua Guadalupana končíme. Po dvou hodinách ponoru sedáme do auta a ve dvě hodiny jsme doma. Svatba začíná ve tři. Balíme dárky a vyrážíme na pláž. Potkáváme tady spoustu známých tváří. Obřad připomíná šamanské rituály. Poděkování sedmi žvlům a světovým stranám, kadidlo. Moc hezké. Pak se přesouváme do kabaně s jídlem a povídá se, pije, jí, povídá. V 11 odjíždíme domů, oslava je ještě v plném proudu.

4.3.

Zdenál po oslavě vynechává, my s Mišom a Mírou trošku později ale vyrážíme. Naším cílem je Cemado- pravé. To, ve kterém jsme potápěli bude nějaký jiný cenot, Budeme mu říkat Cemado naše. Cesta za Koox Baalem je hrozná. 200 m před jeskyní slyšíme fučení vzduchu z kola. Píchnli jsme. Jdeme se podívat na cenot a pak začíná záchranná akce. Do kola narveme igelit, uřezáváme inflátorovou hadici dofukujeme kolo. Vydrželo to asi 30m. Jako ucpávku použijeme kousky duše , podložku z křídla a všechno to držíme z venku vodící šňůrou. Dofukujeme každých 50 metrů a za dvě hodinky jsme u Mahi'a. Odtud jedeme už po ráfku další tři km k signálu. Voláme Zdenálovi, přijíždí i s opravářem po hodině a půl. Kolo nejde sundat. Narveme na něj pneumatiku přímo na ráfek. Domů jsme dojeli bez problému, pak ale dalších pět hodin sundáváme kolo z ráfku. Nasadíme nové, ale opravář nemá vzduch na nafouknutí a nákladňáky nezastavují. Tak zítra.

5.3.

Dneska se mi po včerejší opravě nechce vůbec nic dělat, ale musíme zkusit nafouknout kolo u toyoty a tak vyrážíme k opraváři. Sláva, povedlo se a tak mě kluci přemlouvají a zkusíme se dneska potopit do Pitu(místní název je Mistério). Pit je jeskyně, která je součástí Dos ojos a platí se za ní 150 pesos jako vstup. Když tady byl Robi na návštěvě, říkal že je to krásná a hluboká díra, která padá až do 128 a z druhé strany asi do 90metrů. OK vyrážíme. Po krátké cestě k cenotu necháváme stát auto asi 300metrů od vstupu. Jdeme se kouknout a bereme sebou neoprény a světla.Ještě jedna otočka pro lahve a máme tam vše. Je to moc hezký vstup. Asi 5metrů nad hladinou je stěna a věci se do vody dopravují za pomoci kladky s lanem, člověk si pak může vybrat, buď skočí, nebo se to dá obejít na dřevěné molo cca 1metr nad hladinou. Padáme s Mírou do hlubin, ve 27 metrech je mléčná voda a je vidět větve a dno, padající na obě strany. Kolem šňůry klesáme na jedné straně do 55m, jeskyně vede prostornou puklinou do hloubky. Šroubovitě se vracíme nahoru až do 12 metrů. Tady mají být dva vstupy do horizontálního systému. Pravý vstup je větší, ale po několika metrech se mění na metr vysokou placatou chodbu. Po 100m otáčíme a vplaveme do levého křídla. Vstupy jsou od sebe asi 20 m. Vysoká chodba s občasnou hezkou výzdobou. Pěkné plavání. Pit je vhodný jak pro jeskyňáře, tak pro kavern. Grandiózní vstup a pěkné plavání pod stropem. Dá se tady i hezky šnorchlovat.